

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 48	Utgitt 26 november	1929
--------	--------------------	------

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

11 novbr.

Med hjemmel i § 11 i de ved kongelig resolusjon av 10 januar 1929 utferdigede bestemmelser om kvalitetskontroll av medisintran (jfr. midlertidig lov nr. 16 av 22 juni 1928) har departementet satt de nevnte bestemmelser — med de forandringer som er foretatt ved kongelig resolusjon av 27 september 1929 — i kraft fra og med 15 november 1929, forsåvidt angår § 1 (den del derav som ikke tidligere er trådt i kraft) og §§ 2, 3, 4, 8, 9 og 10.

Med hjemmel i §§ 1—4 i de foran nevnte «bestemmelser om kvalitetskontroll» har departementet idag utferdiget:

- 1) bestemmelser vedrørende tilvirkning og omsetning av medisintran,
- 2) instruks for de av Handelsdepartementet ansatte inspektører til kontroll med tilvirkningen av medisintran, gjeldende fra og med 15 november 1929 inntil videre,

De utferdigede bestemmelser vedrørende tilvirkning og omsetning av medisintran er sålydende:

§ 1. Trankontrollens inspektører, som sorterer under fiskeridirektøren, skal i inspeksjonsøiemed ha adgang til ethvert anlegg for tilvirkning av medisintran, herunder også anlegg for koldklaring eller filtrering og trandamperier ombord i fiskefartøier. Disse inspektører har rett til å utta kontrollprøver av den tilvirkede tran og de til tilvirkningen anvendte materialer.

Eieren av anlegg som foran nevnt skal være forpliktet til å etterkomme de påbud som inspektøren i henhold til sin instruks gir, samt å avgi enhver opplysning om produksjonen og hvad dermed står i forbindelse, som måtte være nødvendig til fastslåen av tranens ekthet eller for tilveiebringelsen av statistisk materiale.

§ 2. Ved tilvirkning av tran til medisinsk bruk må kun anvendes slik fiskelever som foreskrevet i den norske farmakopø. Tran av slik lever må tilfredsstille de fordringer med hensyn til de kjemiske konstanter som er eller blir fastsatt

11 novbr. av Handelsdepartementet for medisintran bestemt for eksport. Ifølge reglement vedrørende den kjemiske analyse av medisintran bestemt til eksport er disse konstanter for nærværende fastsatt som følger: jodtall 153 (minimum), forsepningstall 181—187, mengde uforsepelig i pct. inntil 1,5.

Det er forbudt å selge under benevnelsen «medisintran» tran, som er tilvirket av annen lever enn her nevnt.

§ 3. Enhver som vil fremstille medisintran, skal iaktta de strengeste hygieniske hensyn i alle forhold vedrørende fremstillingen og skal derunder sørge for et omhyggelig renhold av så vel de rum hvor fremstillingen foregår, som av stimkar, smeltekjeler, tranbeholdere og den til leveren og tranen benyttede emballasje.

§ 4. I ethvert damperi skal, efter den tilvirkningsmåte som brukes, stimkar eller blikkar (underlegningskjeler) være utstyrt med de nødvendige apparater, som øser, trakter, silingskar, avkjølingskar og beholdere samt termometre til måling av tranens temperatur.

§ 5. Ved kjøp eller samling av lever fra fiskefartoi må leveren ikke styrtes eller transporteres løs i båt eller annet skibsrums, men fylles i rene tønner, stamper eller kasser.

§ 6. Tønner, stamper eller kasser som benyttes til lever, må spyles med fersk vann eller sjøvann og skrubbes med kost en gang hvert døgn så lenge de er i bruk.

§ 7. Før leveren brukes, må det påses at ingen galdeblære henger ved den.

Lever som er begynt å gå i oppløsning, må ikke anvendes til damptran.

§ 8. Ved tranfremstilling i blikk-kjeler (underlegningskjeler) skal disse være varme før leveren styrtes i. Under den videre opvarmning skal der stadig røres om i leveren til denne har nådd en temperatur av 70—75 gr. celsius. Stimen fjernes derefter ved å fylle litt kaldt vann på kjelen. Tranen står en stund for å klarne, hvorefter den øses av eller tappes på avkjølingsbeholdere.

§ 9. Når der ledes damp direkte inn i leveren (ved stimkar av tre eller av jern), lar man temperaturen stige til 85—90 gr. celsius. Tranen må derefter stå i ro en times tid, før man tapper den av på avkjølingsbeholdere.

§ 10. Silingskar, avkjølingskar og beholdere hvorpå der står ferdigdampet medisintran, skal tildekkes mest mulig, så tranen beskyttes mot innvirkning av lys og luft. Dette gjelder også tønner, fat eller kar hvorpå der står råmedisintran og blanktran, samt lever til slik tran.

§ 11. Fra avkjølingskarret bør tranen fylles i tønner så snart den er kald, men heller ikke før, idet man påser at der

ikke følger grakse med over i tønne. Denne bør fylles 11 novbr. næsten full.

§ 12. En eller to uker efterat tranen er fylt på tønner eller fat, skal den efterses og mulig bunnfall fjernes. Blir tranen lagret for lengere tid, må slikt eftersyn gjentas en eller to ganger. Tran som står med bunnfall i tønne, taper sin gode smak.

§ 13. Den tran som fås av graksen (efterat primatranen er utskilt) ved siling eller presning eller på annen måte, må ikke innblandes i primatranen.

Den førstnevnte tran må holdes for sig selv og fylles på særskilte tønner eller fat med særskilt merke og merkes tydelig med «sekunda».

Reglene i denne paragraf må også overholdes av dem som omsetter den her omhandlede tran.

§ 14. Når damptran og annen medisintan forsendes fra produksjonsstedet så vel som når den videre omsettes, skal den være merket med tydelig angivelse av den leversort eller de leversorter hvorav den er fremstillet.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

20 novbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Kragersø bystyres beslutning i møter den 3 mai og 13 september 1929 om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående luknings-tid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 15 desember 1929 å regne. Vedtekts § 1 får efter denne forandring sådan ordlyd:

§ 1. Alle utsalgssteder, undtagen de som er nevnt i §§ 2 og 4, skal holdes lukket på hverdager fra kl. 6 aften til kl. 8 morgen, med følgende undtagelser: Dagen før søn- og helligdager samt mandag og tirsdag i den stille uke, og fra og med 16 desember til og med dagen før julaften lukkes kl. 7 aften. 17 mai holdes lukket fra kl. 1 eftermiddag undtagen når den faller på lørdag eller dag før helligdag, da der lukkes kl. 6 eftermiddag. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften lukkes kl. 5 eftermiddag.

Søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

20 novbr.

Departementet har idag godkjent Soknedal fjellstyres beslutning av 9 mai 1927, ved hvilken er bestemt at efternevnte tjern med til- og avløpsbekker i Soknedal søndre statsalmanning, Sør-Trøndelag fylke, skal være fredet for alt slags fiske:

- 20 novbr. 1. Mærråstjernet,
 2. Svarttjernet på Mærråsen,
 3. Svarttjernet som ligger i nordøstlig retning for Hugåseter,
 4. Tjernet og bekken ved Kjøtterød seter.

Fredningen trer i kraft 4 uker efter inntagelsen i «Norsk Lovtidende» og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937.

- 22 novbr. **Plakat** angående endring i plakat av 4 august 1911 (kfr. plakat av 29 juni 1922) inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 (og tilleggslover), dens §§ 2 og 6, fastsettes herved sådan endring i plakat av 4 august 1911 (kfr. plakat av 29 juni 1922) inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt slaktekjøtt, at dens § 3 herefter skal lyde således:

§ 3. Ferskt slaktekjøtt, hvorved forståes slaktemessig behandlet kjøtt uten tilsetning av konserveringsmidler, må kun innføres i hele opbrystede kropp. Disse kan dog for storfe og hests vedkommende være opstykket i ens merkede halve eller fjerdedels kropp.

Bryst- og bukhule må være åpne for kontroll. Nyrene skal medfølge i organisk sammenheng. Bryst- og bukhinne må være ubeskadiget til stede og lymfekjertlene ikke borttatt. Andre medfølgende organer skal være naturlig forenet med slaktet; dog må de, særlig i frossen tilstand, ikke vanskeliggjøre kontrollen. Løse organer tillates ikke innført.

Kjøtt, som grenseboere på norsk side fører over riksgrensen fra Sverige, skal kunne innføres i mindre deler enn foran nevnt, men kun til forbruk av importøren selv eller hans husstand. På sådant kjøtt finner heller ikke bestemmelsene i § 4 anvendelse.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til i enkelte tilfelle å dispensere fra bestemmelsene i 1. og 2. avsnitt.

Gitt på Oslo slott den 22 november 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
 kst.

Kongelig resolusjon.

22 novbr.

I. I medhold av lov om innførsel og omsetning av brennevin m. v. av 5 april 1927 § 8 nr. 4, jfr. § 8 nr. 1—3, fastsettes forskrifter om kontroll med salg av brennevin overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Forskriftene trer i kraft efter nærmere bestemmelse av Socialdepartementet.

De i post I omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. A/S Vinmonopolet skal fastsette for hvert av sine salgssteder et salgsområde, hvis beliggenhet og grenser skal bestemmes under særlige hensyn til og med veiledning i det i lov av 5 april 1927 § 8 nr. 2 inneholdte pålegg. Områdene bør også så vidt mulig bestemmes under hensyn til politikamrenes distriktsinndeling.

På samme måte skal der mellem monopolet og de enkelte samlag med brennevinssalg og mellem disse siste innbyrdes ved overenskomst treffes en ordning om avgrensning av salgsområdene.

Områdeinndelingen skal forelegges Socialdepartementet til godkjennelse.

Ved «salgssted» i disse forskrifter forstås, med mindre annet uttrykkelig er sagt, samlag og avdeling eller filial av A/S Vinmonopolet med brennevinssalg.

§ 2. Mellem A/S Vinmonopolet og de bestående samlag med brennevinssalg og mellem de enkelte samlag med brennevinssalg innbyrdes skal gjennomføres den ordning, at enhver bestilling på brennevin blir ekspedert av det salgssted, fra hvis salgsområde bestillingen er innløpet. Har bestilleren med angivelse av grunn bedt om å bli betjent av det salgssted som han har sendt bestillingen til, skal dog dette etterkommes hvis det ikke er skjellig grunn til å anta at varen vil bli misbrukt.

I tvilstilfelle skal salgsstedet innhente uttalelse fra politiet på kjøperens bosted, før en bestilling som nevnt i 2net punktum blir effektuert.

§ 3. Ethvert politikammer skal gi melding til det eller de salgssteder, innen hvis salgsområde vedkommende politikammers distrikt helt eller delvis ligger, om alle de personer, som i løpet av de siste 12 måneder har vedtatt bot eller er idømt bot eller fengselsstraff efter rusdrikk- eller tollovgivningen for fullbyrdet eller forsøkt innførsel eller dermed i forbindelse stående sending av rusdrikk eller for sådant forhold som nevnt i rusdrikkloven av 5 april 1927 § 47 annet ledd eller i dens §§ 48—51 eller for overdragelse mot vederlag av rusdrikk, eller for medvirkning til nogen av de anførte forseelser, eller for overtredelse av § 43 i brennevinss-

22 novbr. tilvirkningsloven av 15 august 1908. Sådan melding skal politikamrene også gi om alle personer, som i løpet av de siste 12 måneder 2 ganger har vedtatt bot eller er idømt bot eller fengselsstraff for nogen annen rusdrikksforseelse eller for overtredelse av § 16, § 17 eller § 19 i løsgjengerloven av 31 mai 1900.

Har et salgssted mottatt sådan melding om en person, skal det nekte ham adgang til selv eller ved andre å få kjøpt brennevin i 12 måneder etter siste melding.

Salgsstedet skal føre nøiaktig fortegnelse over de personer som melding er mottatt om. Fortegnelsen skal finnes i alle salgslokaler innen kommunen.

Efter anmodning av en politimester skal det eller de salgssteder, innen hvis salgsområde vedkommende politimesters distrikt ligger, daglig sende ham opgaver over sending av brennevin til personer i distriktet med angivelse av, hvilket befordringsmiddel brennevinet er sendt med, bestillerens navn og adresse og de bestilte varers mengde og merke.

§ 4. Skriftlige henstillinger til et salgssted fra politi, edruelighetsnevnd, fattigvesen, vergeråd og vergemålsrett om å nekte bestemt person adgang til selv eller ved andre å få kjøpt brennevin for kortere eller lengre tid, bør etterkommes av salgsstedet. Nektelsen må dog bare gjelde et bestemt begrenset tidsrum. Avgjørelsen meddeles den myndighet, som henstillingen er kommet fra.

For øvrig påhviler det salgsstedets vedkommende til enhver tid å søke hindret at nogen som med skjellig grunn antas å misbruke eller hjelpe andre til å misbruke rusdrikk, får adgang til å kjøpe brennevin.

Salgsstedet skal føre nøiaktig fortegnelse over de personer som henstilling etter 1ste ledd er mottatt om, og over de av disse personer, som er nektet adgang til å få kjøpt brennevin, med angivelse av de grunner, som nektelsen skyldes, og opplysning om det tidsrum som nektelsen gjelder for. Fortegnelse over de personer som således er nektet brennevin, skal finnes i alle salgslokaler innen kommunen.

§ 5. A/S Vinmonopolet skal holde vedkommende politikamre (§ 3) underrettet om i hvilke byer det har brennevins-samlag, og om hvilke salgsområder er fastsatt for de enkelte salgssteder.

Samme meldeplikt påhviler samlag med brennevinssalg. Til gjennomførelse av bestemmelsene i § 1, § 2, § 3, 3dje og 4de ledd, og § 4 utferdiger A/S Vinmonopolet instruks for sine salgssteder og Socialdepartementet instruks for samlagene.

§ 6. Ved ansettelse av leder for A/S Vinmonopolets

salgssted, forretningsfører for samlag med brennevinssalg og 22 novbr] bestyrer av utsalg i samme by, skal særlig vekt legges på vedkommendes kritiske evne, hans initiativ og tidligere øvelse i beslektet kontrollarbeide. Samme hensyn bør så vidt mulig tillegges vekt ved ansettelse av den betjening som har med de avgjørende ledd i ekspedisjonen av brennevin å gjøre.

§ 7. Leder av salgssted eller bestyrer av utsalg, tilhørende A/S Vinmonopolet, og forretningsfører i samlag eller bestyrer av et samlags utsalg, har i forhold til det offentlige samme ansvar, som ellers påhviler den, som i eget navn har rett til salg.

Han er ansvarlig for at brennevinssalget foregår på en i enhver henseende sømmelig måte i overensstemmelse med lov, forskrifter og andre bestemmelser, som til enhver tid måtte bli fastsatt. Han plikter til enhver tid å holde nøie opsyn med betjeningen.

Det skal påses, at leder, forretningsfører, bestyrer og betjening ikke nyter rusdrikk i tjenesten.

§ 8. Det er forbudt å selge brennevin søn- og helligdager, 1 og 17 mai og de dager, da det i kommunen foregår stortingsvalg, kommunevalg eller brennevinsavstemning.

Dagen før søn- og helligdager samt dagen før 1 og 17 mai, må salg av brennevin ikke skje etter kl. 1 eftermiddag, og heller ikke før kl. 11 formiddag, med mindre bystyret gir tillatelse hertil.

Alle andre dager enn foran i 1ste og 2net ledd nevnt, kan salg av brennevin skje fra kl. 11 formiddag til kl. 5 eftermiddag.

I den tid brennevinssalget er forbudt, er det heller ikke tillatt til nogen i salgskommunen eller tilgrensende kommuner å levere eller sende ut brennevin, selv om det er solgt i lovlig tid, jfr. for øvrig helligdagslovgivningens bestemmelser.

Efter salgstidens ophør må ikke utleveres varer som er kjøpt i lovlig tid, men som ønskes avhentet senere.

§ 9. Det må påses at intet av det solgte fortæres i salglokalet eller på dettes tilliggelser.

§ 10. Berusede personer skal bortvises fra salglokalet. Likeså personer som er nektet adgang til å få kjøpt brennevin, jfr. §§ 3 og 4.

De dager hvor der regnes med stor tilstrømning til salglokalene, skal der holdes ordensvakt både i og utenfor lokalene.

§ 11. Salg av brennevin må ikke skje til nogen som åpenbart er under 21 år. Heller ikke bør brennevin utleveres nogen under denne alder, selv om vedkommende fremviser

22 novbr. rekvisjon fra foreldre, foresatte eller fra kjente og pålitelige folk.

§ 12. Salg av brennevin må bare skje mot kontant og der må ikke gis rabatt.

Salgsstedet må ikke utenfor den kommune hvori salgsretten utøves, ombringe brennevin, som ikke på forhånd er betalt. Heller ikke må innen denne kommune ombringes brennevin, som ikke på forhånd er betalt, med mindre avlevering skjer innen salgstidens ophør.

§ 13. Bestilling av brennevin må ikke ekspederes med mindre den inneholder fullstendige opplysninger om kjøperens navn og adresse.

Er det grunn til å frykte for at bestillingen er skjedd under falskt eller opdikket navn, skal bestillingen ikke effektueres før det er bragt på det rene at den virkelig hitrører fra den, på hvis navn den lyder.

§ 14. Det bør ikke uten nærmere undersøkelse til ukjent kjøper innen- eller utenbys efter bestilling leveres eller sendes brennevin i større mengder, og særlig må det vises forsiktighet i tilfelle av at varen sendes til sted, hvor det er bekjent at større tilstrømming av folk kan ventes (f. eks. markeder, idrettsstevner, militære av- og påmønstringer o. l.).

Bestilling av brennevin som antas å skulle fortæres i klubber, foreninger eller sammenslutninger, må ikke effektueres før vedkommende politimyndighets uttalelse er innhentet, jfr. § 60 i lov av 5 april 1927. På samme måte bør forholdes, når bestillingen er fra (innehaver eller bestyrer av) bevertning eller herberge, hvor ingen brennevinsskjenking utøves, jfr. § 59 i samme lov.

Om kontroll med levering til bevertning eller herberge, hvor brennevinsskjenking utøves, henvises til forskriftene om brennevinsskjenking av 22 november 1929.

§ 15. Brennevin må ikke sendes i posten. Heller ikke må brennevin sendes mot etterkrav.

Sendes brennevin med samferdselsmiddel i almenhetens og foretningmessig tjeneste, såsom jernbane, motorvogn, dampskib eller annet fartøi, skal emballasjen merkes med avsenderens og mottagerens navn og adresse, jfr. § 13.

§ 16. Statens og kommunens tjenestemenn er forpliktet til å gi A/S Vinmonopolet eller samlag med brennevinssalg de opplysninger, som kreves for å gjennomføre bestemmelsene i nærværende forskrifter.

§ 17. Overtredelse av disse forskrifter straffes henholdsvis efter § 47 i lov av 5 april 1927 og straffelovens § 339 nr. 2, 324 nr. 2 og 325 nr. 3, såfremt ikke nogen annen straffebestemmelse medfører høiere straff.

22 novbr.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av § 2, 5te ledd, sammenholdt med § 1, § 8 nr. 4, § 26, 1ste ledd, og § 35, 2net ledd i rusdrikkloven av 5 april 1927 fastsettes forskrifter om A/S Vinmonopolets og samlags utøvelse av skjenkerett til brennevin på bevertning og i herberge overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Forskriftene trer i kraft efter nærmere bestemmelse av Socialdepartementet.

De i post I omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. A/S Vinmonopolet eller samlag med rett til skjenking av brennevin, fastsetter skjenkeprisen for hver enkelt brennevinssort pr. målenhet under iakttagelse av følgende bestemmelser:

1. Skjenkeprisen må ikke settes lavere enn til (detalj) prisen i utsalgene med tillegg av 50 pct.

2. Innen én og samme kommune skal der gjelde samme skjenkepris.

3. For hele landet bør der søkes gjennomført ensartet skjenkepris, gjeldende så vel hvor A/S Vinmonopolet som hvor et samlag innehar skjenkeretten.

§ 2. Skjenkerettens innehaver (A/S Vinmonopolet eller samlag) utøver sin skjenkerett fra bevertning og (eller) herberge ved dennes eller dettes eier eller innehaver (direktør) som bestyrer på stedet med den av samme ansatte nødvendige betjening (arbeidshjelp) under kontroll av skjenkerettens innehaver.

Skjenkerettens innehaver skal betale en fast årlig godtgjørelse til bestyreren av skjenkestedet. Godtgjørelsen utbetales efterskuddsvis pr. kvartal i tilfelle, hvor skjenking foregår hele året eller større deler av året, i alle andre tilfelle ved skjenkingens ophør hvert år.

Skjenkerettens innehaver bærer utgiftene ved anskaffelse av de nødvendige måleglass og prislister. Alle andre utgifter ved skjenkingen (lokale, arbeidshjelp servise o. l.) bestrides av skjenkestedets bestyrer.

§ 3. Den årlige godtgjørelse til bestyrer av et skjenkested fastsettes av den som er innehaver av vedkommende skjenkerett (A/S Vinmonopolet eller samlag).

Godtgjørelsen skal forelegges Socialdepartementet til godkjennelse.

§ 4. Ved fastsettelsen av den årlige godtgjørelse til bestyrer av et skjenkested skal der tas særlig hensyn til:

1. de mulige merutgifter, som brennevinsskjenkingen påfører vedkommende bevertning eller herberge;

22 novbr.

2. skjenkestedets beliggenhet, omfang og beskaffenhet;

3. om der foregår en almindelig brennevinsskjenking eller bare skjenking av brennevin til reisende og til spise-gjester;

4. om skjenking utøves både i bevertning og i herberge, og

5. om de samfundsmessige og sociale hensyn må anses betryggende varetatt.

§ 5. Den betjening som har med skjenking å gjøre, må ikke tilståes nogen godtgjørelse for brennevinsskjenkingen utenfor den som fremkommer ved beregningen av vedkommendes drikkenger eller procentvise godtgjørelse for den hele servering av mat (og) eller drikke, eller på annen måte gjøres økonomisk interessert i brennevinsskjenkingen.

Betjeningen på et skjenkested for brennevin må ikke i tjenesten nyde rusdrikk.

Til skjenking av brennevin bør så vidt mulig ikke anvendes kvinnelig eller mannlig betjening i en alder av under 21 år.

§ 6. Bestyreren av et skjenkested for brennevin må under befølgelse av bestemmelsene i de almindelige politi- og beverter- og herbergevedtekter bare skjenke brennevin i de av bevertningen og herbergets rum, som formannskapet har godkjent for skjenking av brennevin.

§ 7. Skjenking av brennevin eller med brennevin blandet drikk, må bare foregå i mengder som er opført på prislister, utferdiget av skjenkerettens innehaver, jfr. § 1.

Ved skjenking av mengder, som ikke er optappet på flasker, krukker o. l., skal der benyttes justerte måleglass.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke servering av cocktails.

§ 8. På skjenkestedet kan bare skjenkes brennevin, som leveres fra skjenkerettens innehaver.

Brennevinet rekvireres av bestyreren i så store mengder, som han finner nødvendig til dekning av behovet til enhver tid.

Brennevinet tilhører inntil det er servert, skjenkerettens innehaver.

Bestyreren er ansvarlig for de uttatte varer, som må erstattes efter skjenkepris, dog således at der kan tilståes ham som erstatning for brekkasje og svinn o. l. en rabatt på inntil 2 pct. Bestyreren skal holde beholdningene forsikret og stille fornøden garanti, som beregnes skjønnsmessig av skjenkerettens innehaver.

De varer som leveres bestyreren, skal før utleveringen

av skjenkerettens innehaver være merket med dennes navn 22 novbr. og med merket: «Til skjenking». Brennevin servert i flasker, krukker o. l. skal bære disse merker ved serveringen.

§ 9. De regnskapsmessige forhold mellom skjenkerettens innehaver og skjenkestedets bestyrer, herunder oppgjør og optellinger av beholdninger, skal ordnes i den i § 20 nevnte skriftlige kontrakt, som skal opprettes mellom dem.

Den regnskapsmessige kontroll skjer efter regler som bestemmes av skjenkerettens innehaver.

Der bør søkes gjennomført en ensartet ordning i regnskapsmessig og i kontrollmessig henseende både i tilfelle, hvor samlag har skjenkeretten og i tilfelle, hvor A/S Vinmonopolet har skjenkeretten.

§ 10. Bestyreren av et skjenkested har overfor det offentlige samme ansvar, som ellers påhviler den som i eget navn har fått rett til skjenking.

Han er ansvarlig for at skjenkingen foregår på en i enhver henseende sømmelig måte i nøie overensstemmelse med lov, forskrifter og øvrige bestemmelser, som til enhver tid måtte bli fastsatt.

Han er ansvarlig for betjeningens opførsel og handlinger.

Bestyreren av et skjenkested for brennevin er pliktig til å ha dette underkastet sådan inspeksjon fra skjenkerettens innehaver og fra vedkommende departement som til enhver tid måtte bli bestemt.

§ 11. Det er forbudt å skjenke brennevin eller med brennevin blandet drikk dagen før søn- og helligdager, dagen før 1 og 17 mai, på selve disse dager og på dager, hvor der foregår kommunevalg, stortingsvalg eller brennevins-avstemning.

Med den begrensning som følger av denne paragrafs første ledd, kan skjenking av brennevin foregå på ukens fem første hverdager i den tid som er fastsatt i rusdrikkloven, nemlig mellom kl. 3 eftermiddag og kl. 11 aften, med mindre kommunestyret ytterligere har begrenset skjenketiden.

§ 12. Der må ikke serveres større mengder brennevin eller med brennevin blandet drikk enn det med rimelighet kan antas å ville bli fortært innen det i § 11 nevnte klokkeslett.

Bestyreren av skjenkestedet har å påse at gjestene ikke medtar flasker, krukker og andre beholdere av brennevin, når de forlater skjenkestedet.

§ 13. I den kontrakt som er nevnt i § 16, skal der inntas bestemmelse om at bestyreren av skjenkestedet skal søke hindret, at nogen person på skjenkestedet fortærer eller overlater andre til fortæring brennevin, som er medbragt eller sendt dit på vegne av en gjest.

22 novbr.

§ 14. Brennevin må ikke serveres noen, som åpenbart er under 21 år.

Det må så vidt mulig påses, at personer under nevnte alder ikke fortærer brennevin som serveres andre gjester.

§ 15. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til skjenkestedet. Heller ikke personer, om hvem det vites at de pleier i beruset tilstand å forstyrre den offentlige orden. Berusede personer bortvises, jfr. i denne forbindelse § 24 i lov av 31 mai 1900 (nr. 5). Likeledes skal personer som har forbrutt sig mot disse forskrifter eller skjenkestedets ordensregler, for kortere eller lengere tid nektes adgang til skjenkestedet efter bestyrerens nærmere bestemmelse.

Sitter flere personer sammen og noen av dem viser sig beruset, skal der ikke serveres til noen av følget, før den eller de berusede er fjernet.

Er en person synlig påvirket av alkohol, må der ikke serveres ham mere rusdrikk.

Den mengde brennevin som serveres på én gang, må stå i rimelig forhold til antallet av de personer som skal fortære den.

Finner skjenkerettens innehaver det påkrevd, skal der holdes ordensvakt ved inngangen.

Trykte ordensregler skal til enhver tid være ophengt ved inngangen til skjenkestedet.

§ 16. Mellem A/S Vinmonopolet eller vedkommende samlag og innehaveren av den bevertning eller det herberge, hvor skjenking av brennevin foregår, skal der oprettes skriftlig kontrakt.

Kontrakten skal være opsigelig fra begge sider med 3 måneders varsel, hvis skjenkingen er beregnet på hele året, og med 1 måneds varsel, hvis den er beregnet på en kortere del av året, f. eks. i turisttiden eller i badesesongen.

Kontrakten opphører uten forutgående opsigelse, når skjenkeretten opphører, eller skjenkestedet eller dets bestyrer ikke lenger godkjennes av formannskapet.

Likeledes bortfaller kontrakten uten opsigelse, om skjenkerettens innehaver eller vedkommende formannskap måtte finne det utilrådelig av samfundsmessige grunner, at brennevin lenger skjenkes på stedet.

§ 17. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter § 47, 1ste ledd, jfr. §§ 41—45 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin m. v., såfremt ikke noen annen straffebestemmelse medfører høiere straff.

22 novbr.

Kongelig resolusjon.

1. I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles godkjennelse på vedtak av

Haugesund bystyre i møte 18 oktober 1929 om for- 22 novbr.
andring av den ved kongelig resolusjon av 16 juni 1922
godkjente forskrift om sløining av fisk.

2. Forandringen trer i kraft straks.

Den ved kongelig resolusjon av 16 juni 1922 godkjente
forskrift om sløining av fisk vil etter forandringen komme
til å lyde:

«I tiden 16 april til 16 november skal all død torsk,
hyse, sei, lyr, lange, brosme og kveite, over 30 cm., som i
fersk tilstand tilføres Haugesund for salg eller som forhandles
i Haugesund, være sløiet og innvollene fjernet. Gjellene
må dog ikke uttas.»

Kongelig resolusjon. I medhold av § 6 i lov om vern- 22 novbr.
skogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8
august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 13
juli 1929 stadfestes nedenstående nye skogvedtekter
for Idd herred, Østfold fylke:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av
bartrær, som 1,3 m. fra høieste rotgren holder mindre tverr-
mål enn 21 cm. på barken på bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan åvirkes tørre
eller vindfelte trær. Likeledes kan uansett samme forbud
foretas:

- a) Renskningshugst, hvorved forståes hugst av øiensyn-
lig vantrevne, skrantende eller beskadigede trær.
- b) Tynningshugst.
- c) Blådnings-, gruppe- og snauhugst. Snauhugst må dog
ikke finne sted på større samlet flate enn 10 ar i
granskog og 15 ar i furuskog og kun under forut-
setning av, at den naturlige gjenvekst kan anses sikret
eller at skogeieren forplikter sig til innen en nærmere
bestemt frist å utføre de skogkulturarbeider som skog-
rådet finner påkrevet.

§ 3. Åvirkning til salg eller industriell produksjon må
kun skje efter forutgående blinkning.

Enhver sådan åvirkning må anmeldes til skogrådet minst
14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av
sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkning kan
også settes igang med kortere varsel, når skogrådet sam-
tykker heri.

En sådan blinkning må være foretatt minst 14 dager
før hugsten igangsettes, og varsel herom gitt skogrådet som
selv eller ved en av de i § 4 nevnte tjenestemenn kan be-
siktige blinkningen. Herunder kan gis pålegg om gjenset-
telse av blinkede trær. Den påhugne blink må i tilfelle
overmales på betryggende måte.

22 novbr.

§ 4. Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel — kan skogsrådet straks stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje efter utblinkning ved opsynsmann, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, der merker trærne på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 5. Ved enhver blinkning og hugst skal der gjenettes de fornødne le- og frøtrær samt trær til markvern. Disse må ikke fjernes uten samtykke av en av de i § 4 nevnte tjenestemenn.

§ 6. Der anordnes et skogråd for herredet. Skogrådet velger selv formann og varamann.

Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet.

Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne meddelelser om blinkning og den trufne avgjørelse. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berømmelse.

På årsmøtet der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes herredstyret og den skogtjenestemann, der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 7. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann der utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Tvist om blinkning avgjøres av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogtjenestemann der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 9. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

§ 10. De eldre vedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

22 novbr.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 6 i lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. samt herredstyrets beslutning i møte den 16 mai 1929 stadfesteres nedenstående nye skogvedtekter for Vinger herred, Hedmark fylke:

§ 1. Avvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær som 5 m. fra høieste rot holder mindre tverrmål enn 17 cm. utenpå barken på bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf 22 novbr. kan avvirktes helt tørre (døde) og vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter avvirktes til salg eller industriell produksjon:

- a) uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær,
- b) trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens gjenvekst bør hugges.

Under blinkningen hugges merke på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 3. Skogrådet kan gi eier tillatelse — gjeldende inn- til videre — til selv eller ved godkjent mann å foreta blinkning efter § 2.

En sådan blinkning må være foretatt minst 14 dager før hugsten igangsettes og varsel herom gitt skogrådet, som selv eller ved nogen av de under § 2 nevnte tjenestemenn kan besiktige blinken.

Herunder kan gis pålegg om gjensettelse av blinkede trær.

Den påhugne blink må i tilfelle overmales på betryggende måte.

Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel — kan skogrådet stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje efter utblinkning ved en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 4. Enhver avvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter forutgående blinkning. Enhver sådan hugst må anmeldes til skogrådet minst 14 dager før blinkningen aktes igangsatt med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkningen kan også settes i gang med kortere varsel, når skogrådet samtykker deri.

§ 5. Ved enhver hugst skal der gjensettes de nødvendige le- og frøtrær, som ikke må skades eller fjernes uten samtykke av en av de i § 2 nevnte tjenestemenn.

§ 6. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke som avvirktes til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 10 øre pr. m.³ trevirke.

Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke som er åvirket i sist forløpne driftsår, dette regnes fra 1 juli til 30 juni. Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober næsteften — medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeide for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetaling bortfaller.

22 novbr. § 7. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann.

Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelse til politiet.

Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om utblinkning og den trufne avgjørelse.

Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter etter formannens berømmelse og under hans ledelse.

På årsmøtet som avholdes innen juni måneds utgang avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører opsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 8. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkningen, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 9. Tvist om blinkningen avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med om mulig tiltrede av den funksjonær som fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 10. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

§ 11. De ved kongelig resolusjon av 29 desember 1916 approberte skogvedtekter for herredet opheves fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

22 novbr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 6 i lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. samt herredstyrets beslutning i møte den 12 september 1929 stadfestes nedenstående skogvedtekter for Laksevåg herred, Hordaland fylke:

1. Det er forbudt å hugge bartrær som målt utenpå barken på bredeste kant holder mindre tverrmål enn 30 cm. 1,5 meter fra høieste rotgren. Herfra er undtatt helt døde eller vindfelte trær.
2. Trær, som er mindre enn nevnt i punkt 1, kan bare hugges efter anvisning eller blinkning av skogopsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter. Ved blinkningen merkes trærne på rot og stamme med blinkkøks, godkjent av herredstyret (skogrådet).
3. Enhver hugst til salg eller industriell produksjon må anmeldes til skogrådet senest 2 uker før blinkning eller

hugst settes i gang. Dog kan blinkning eller hugst settes 22 novbr.
i gang med kortere varsel, når skogrådet samtykker i det.

4. Skogrådet kan efter søknad gi skogeier tillatelse, gjeldende inntil videre, til selv å foreta den i punkt 2 omhandlede blinkning, dog kan skogrådet, hvis dette finner at skogeierens blinkning eller hugst ikke er stemmende med rasjonell skogpleie, straks stoppe blinkningen eller hugsten og påby at hugst alene kan skje efter blinkning som bestemt i punkt 2. Tvist om blinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet — eller av 3 menn, hvorav hver av partene opnevner 1 og disse det 3dje medlem.

5. Der anordnes et skogråd for herredet. Dette velger selv formann og viceformann. Det har å påse at vedtektene gjennomføres og overholdes og skal anmelde overtredelser for politiet. Skogrådet ansetter de nødvendige opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Det skal føre bok over sine forhandlinger og fortegnelse over søknader om blinkning med opplysning om det vedtak som i hvert enkelt tilfelle er gjort. Skogrådet holder de nødvendige møter efter innkallelse av formannen og under hans ledelse. På årsmøtet, der holdes innen utgangen av juni måned, vedtas beretning om virksomheten i det driftsår som er gått. Denne beretning sendes til herredstyret og til den skogtjenestemann som har overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

6. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

7. Overtredelse av skogvedtektene er belagt med straff.

8. De ved kongelig resolusjon av 29 mars 1906 stadfestede vedtekter for herredet opheves fra den tid, disse nye vedtekter trer i kraft.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 6 i lov om vern- 22 novbr.
skogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 23 august 1929 stadfesteres nedenstående skogvedtekter for Hustad herred, Møre fylke:

§ 1. Det er forbudt å åvirke bartrær til salg eller industriell produksjon når trærne målt utenpå barken på bredeste kant holder mindre tverrmål enn 30 cm. 1,5 m. fra høieste rotgren. Herfra er undtatt helt døde eller vindfelte trær.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan til salg eller industriell produksjon efter utblinkning av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter foretas:

- 22 novbr. a) Hugst av syke eller beskadigede trær.
b) Tynningshugst, hvorved forstås en hugst som har til mål å gjøre de trær, som står igjen, mere verdifulle og mere veksterlige.
c) Alle rasjonelle slutthugstmåter.

Ved blinkningen merkes trærne på rot og stamme med blinkeøks, godkjent av herredsstyret (skogrådet).

§ 3. Enhver hugst til salg eller industriell produksjon må kun foregå efter forutgående blinkning og må anmeldes til skogrådet senest 2 uker før blinkning settes i gang. Dog kan blinkning settes i gang med kortere varsel når skogrådet samtykker i det.

§ 4. Skogrådet kan gi skogeier tillatelse, gjeldende inntil videre, til selv å foreta den i § 2 omhandlede blinkning, dog kan skogrådet, hvis dette finner at skogeierens blinkning eller hugst ikke er stemmende med rasjonell skogpleie, straks stoppe blinkningen eller hugsten og påby at hugst alene kan skje efter blinkning som bestemt i § 2.

Twist om blinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet eller av 3 menn, hvorav hver av partene oppnevner 1 og disse 2 det tredje medlem.

§ 5. Ved enhver blinkning og hugst skal der gjensettes de nødvendige le- og frøtrær. Disse kan forlanges merket på en særskilt måte og må ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de foran nevnte tjenestemenn.

§ 6. Der anordnes et skogråd for herredet. Dette velger selv formann og varaformann.

Skogrådet ansetter opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Det har å påse at vedtektene blir overholdt og skal anmelde overtredelser for politiet.

Årsmelding sendes til herredstyret innen utgangen av juni måned. Gjenpart av årsmeldingen sendes den offentlige skogfunksjonær, der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om blinkning med opplysning om den i hvert enkelt tilfelle truffe bestemmelse.

§ 7. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

22 novbr.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 22 juli 1929 stadfestes nye skogvedtekter for Inderøy herred, Nord-Trøndelag fylke.

2. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede nye skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Åvirkning av bartrær til salg eller industriell produksjon er forbudt, medmindre trærne på forhånd er blinket av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, som merker trærne på rot og stamme med en av herredstyret eller skogrådet godkjent blinkeøks. Uten hinder av forbudet kan åvirkes helt tørre (døde) eller vindfelte trær.

§ 2. Begjæring om utblinkning eller utvisning må inn-sendes til skogrådet eller opsynsmannen minst 14 dager før hugst aktes igangsatt, bilagt med opgave over sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Blinkning kan også igangsettes med kortere varsel, når skogrådet samtykker heri.

§ 3. Ved enhver blinkning og hugst skal der gjensettes de fornødne le- og frøtrær. Disse må ikke fjernes uten samtykke av nogen av de i § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 4. Twist om utblinkning eller utvisning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogved-tektenes overholdelse i herredet.

§ 5. Skogeier eller hugstberettiget plikter forenn friske trær hugges å nytte tørre trær, topp og avfall, forsåvidt dette slags virke er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig øket besvær kan tas.

§ 6. Der anordnes et skogråd for herredet. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Det har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og forteg-nelse over innkomne begjæringer om blinkning, med oplys-ning om den i hvert tilfelle trufne bestemmelse.

Skogrådet velger formann med varamann. Formannen fastsetter tid og sted for møtene.

Skogrådet avgir årsberetning til herredstyret og til den skogfunksjonær som fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet, innen utgangen av juni måned.

22 novbr.

§ 7. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke, som åvirkes til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 10 øre pr. m.³ trevirke.

Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke, som er åvirket i det sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni.

Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober næstefter — medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeider for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetaling bortfaller.

§ 9. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

22 novbr.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 6 i lov om vern-skogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 10 juni 1929 stadfestes nedenstående skogvedtekter for Meløy herred, Nordland fylke:

§ 1. Åvirkning av bjerketrær som holder mindre tverrmål enn 12 cm. ved avhugget er forbudt, medmindre utvisning er foretatt eller tillatelse er gitt av en av opsynsmennene, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter.

Trærne må ikke felles med stubbe høiere enn 10 cm., og stubben må ikke ryddes for rotskudd.

§ 2. Hugst av bjerketrær må kun med skogrådets samtykke foregå utenom tiden 15 september—15 mai.

§ 3. Neverflekning på andre trær enn de som efter nærværende skogvedtekter lovlig kan felles, og som skal hugges samme år, kan kun skje efter særskilt ansøking til skogrådet og tillatelse av dette.

Neverflekning må i sådanne tilfelle utføres på skjønnsom måte, således at trærnes livskraft ikke blir ødelagt.

Barkflekning, syring, barhugst og risskjæring på stående trær er forbudt, dog kan skogrådet efter ansøking gi skogeier — eller bruker med eiers anbefaling — tillatelse til risskjæring og likeledes til syring av løvtrær, når dette skjer for å fremhjelpe underskog av bartrær.

§ 4. Enhver hugst av bartrær som 1,5 m. fra roten holder mindre tverrmål enn 30 cm. er forbudt, medmindre trærne er utblinket av en av de i § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 5. Uten hinder av forbudet i §§ 1 og 4 kan åvirkes 22 novbr. helt tørre (døde) og vindfelte trær.

§ 6. Ved enhver blinkning og hugst skal der gjensettes et tilstrekkelig antall le- og frøtrær. Disse må ikke skades og heller ikke fjernes uten samtykke av nogen av de i § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 7. Skogeier eller hugstberettiget plikter forinnen friske trær hugges, å nytte tørre trær, topp og avfall, forsåvidt sådant er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig øket besvær kan tas.

§ 8. Begjæring om utvisning eller utblinkning må inn-sendes til skogrådet minst 14 dager før hugst aktes igang-satt, bilagt med opgave over sted, virkets art og omtrentlige kvantum.

Enhver hugst til salg skal anmeldes til skogrådet før hugsten igangsettes.

§ 9. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennom-førelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og ut-ferdiger instruks for disse.

Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berammelse og under hans ledelse.

På årsmøtet, der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om blinkning med opplysning om den i hvert enkelt tilfelle trufne bestemmelse.

§ 10. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Skogeier eller hugst-berettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blink-ning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 11. Tvist om blinkning eller utvisning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær som fører overopsynet med skogvedtek-tenes overholdelse i herredet.

§ 12. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

Kongelig resolusjon.

1. I medhold av § 3 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 31 juli 1929 stadfestes

22 novbr.

22 novbr. nye vernskogvedtekter for Nesna herred, Nordland fylke.

2. De eldre vernskogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede nye vernskogvedtekter er sålydende:

1. All skog innen herredet er vernskog.

2. Åvirkning av bjerketrær som holder mindre tverrmål enn 12 cm. ved avhugget, er forbudt, medmindre utvisning er foretatt eller tillatelse er gitt av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter.

Stubber må ikke settes høiere enn 10 cm. og må ikke ryddes for rotskudd.

3. Bark- og neverflekning samt risskjæring (avskjæring av topp og grener på stående skog) må alene foretas på sådanne trær som efter nærværende vedtekter lovlig kan felles og som skal hugges samme år.

4. Skogeier eller hugstberettiget plikter forinnen friske trær hugges å nytte tørre trær, topp og avfall, forsåvidt sådant er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig øket besvær kan tas.

5. De i punkt 2 nevnte tjenestemenn er berettiget til ved enhver hugst å forlange gjensatt det nødvendige antall le- og frøtrær.

6. Enhver hugst av bartrær som 1,5 m. fra høieste rot holder mindre tverrmål enn 27 cm. er forbudt, medmindre trærne er blinket av en av de i punkt 2 nevnte tjenestemenn. Under blinkningen merkes trærne på rot og stamme med en av herredstyret eller skogrådet godkjent blinkeøks.

7. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og anmelde overtredelser for politiet. — Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. — På årsmøtet, som holdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes herredstyret og til den skogfunksjonær som fører overopsynet med vedtektenes overholdelse i herredet.

Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne begjæringer om blinkning eller utvisning og den trufne avgjørelse.

8. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. — Skogeier eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

9. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke 22 novbr. som åvirket til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 10 øre pr. m.³ trevirke.

Eieren av vedkommende skogciendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke, som er åvirket i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni. Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober næsteften — medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeider for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetaling bortfaller.

10. Tvist om blinkning eller utvisning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet, med om mulig tiltrede av fylkesskogmesteren.

11. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

Bestemmelser angående største kjørehastighet 22 novbr. m. v. ved Østensjøbanen, fastsatt av Arbeidsdepartementet 22 november 1929 som gjeldende inntil videre i henhold til kongelig resolusjon av 8 november 1929.

Hvor linjen er rett eller nogenlunde rett og horisontal 45 km. pr. time.

I sterkere fall enn 25 ‰ 35 km. pr. time.

I sterkere fall enn 40 ‰ 30 km. pr. time.

Hvor der forekommer trange kurver, planoverganger eller sporveksler 25 km. pr. time.

Alle tog skal stanse ved Godlia stasjon før planovergangen passerer.

Driftsreglement for Østensjøbanen, fastsatt av 22 novbr. Arbeidsdepartementet 22 november 1929 som gjeldende inntil videre i henhold til kongelig resolusjon av 8 november 1929.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Enhver som befinner sig på banens område, eller som benytter banens transportmidler, anses å ha inngått på de bestemmelser som inneholdes i nærværende reglement, som skal være opslått på stasjonene og ligge til eftersyn hos ekspeditørene.

§ 2. På alle stasjoner samt på andre dertil passende steder skal finnes opslått kjøreplaner som angir togenes hyppighet samt ankomst- og avgangstider under regulær trafikk. Det samme gjelder takster for befordring av passasjerer, sportsgjenstander og gods.

§ 3. De på stasjonene anbragte ur tjener som rettesnor så vel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedisjon.

22 novbr. § 4. Ønskes nogen opplysning eller har man noget å klage over vedkommende banen eller dens bestyrelse, må henvendelse derom skje til administrerende direktør. Skjer henvendelse skriftlig og gjennom posten, må brevet være betalt. Ubetalte brev kan ikke påregnes innløst.

§ 5. Enhver som innfinner sig på banens område, er forpliktet til å holde sig de forskrifter etterrettelig som meddeles ham av banens tjenestemenn. I vegringstilfelle kan vedkommende føres bort fra banen. Dessuten vil han efter omstendighetene bli anmeldt til undgjeldelse efter loven av 7 september 1854 i forbindelse med politibestemmelsene av 29 september 1873.

På linjen mellom stasjonene må ingen annen enn banens tjenestemenn ferdes.

Mot konduktørens protest må ingen bestige en vogn eller ta plass i en bestemt avdeling av denne. Heller ikke må vogn som ved skilt er betegnet som optatt, bestiges.

På konduktørens opfordring plikter enhver å forlate vognen eller en bestemt avdeling av denne.

§ 6. Banens tjenestemenn er forpliktet til å vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men pådrar sig ansvar, hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

§ 7. Ønskes bekjentgjørelser eller plakater anbragt på banens stoppesteder eller i vognene, må henvendelse derom skje til den administrerende direktør, og ingen sådanne anbringes, uten at samtykke dertil er meddelt. Plakater angående post- og telegrafvesen, jernbane- og dampskibsruiter o. l. kan efter nærmere bestemmelse tillates anbragt avgiftsfritt på banens stasjoner. For anbringelse av andre plakater eller bekjentgjørelser beregnes i regelen en godtgjørelse.

§ 8. Billettsalg foregår inntil videre ved konduktører i vognene eller på andre bekjentgjorte steder.

Passasjerene plikter straks på konduktørens opfordring å erlegge den for turen fastsatte avgift.

Ved kjøp av billetter må passasjerene være forsynt med småpenger, så veksling mest mulig kan undgås, dog vil veksling finne sted forsåvidt dertil er anledning, men vedkommende må i så fall vente, inntil der for billettselgeren kan bli tid dertil.

Angående billettens pris, utstedelse og gyldighet utstedes særskilte bestemmelser.

§ 9. Passasjerene må straks forvisse sig om at de har fått riktig billett, da ombytning senere i almindelighet ikke tillates.

§ 10. Ekstratog eller vogner kan, når ledig materiell 22 novbr. has, bestilles ved henvendelse til banens kontor eller hos overkonduktøren. Prisene på sådanne vogner blir til enhver tid bekjentgjort ved opslag.

§ 11. Personer som kan være til skade, frykt eller ekkelhet for de medreisende på grunn av drukkenskap, sykdom, mentale eller legemlige mangler eller lignende, har ikke adgang til sporveien, uten at forutgående særskilt tillatelse er erhvervet.

§ 12. Passasjerene får ikke av banens personale anvist plasser i vognene, likesom der almindeligvis heller ikke blir gitt opfordring til av- eller påstigning. De reisende er forpliktet til etter betjeningens forlangende å skifte vogn eller plass. Under sterk trafikk må passasjerene rykke best mulig sammen så flest mulig får sitteplass. For begge plattformers vedkommende gjelder den bestemmelse at passasjerene ikke må stille sig således, at de stenger for ut- og inngang til vognen.

§ 13. Det skal søkes undgått at barn opholder sig på vognplattformene.

§ 14. På grunn av den korte stans ved stasjoner og stoppesteder bør passasjerene allerede før ankomsten til sitt avstigningssted begi sig hen til utgangen av vognen.

§ 15. Konduktøren er berettiget til når som helst å fordre sig forevist billettene. Det er hans plikt å være passasjerene behjelpelig med opplysninger angående kjøreplan, takster eller på annen måte som er forenlig med hans tjeneste. Til ham kan passasjerene også henvende sig, hvis de har noget å bemerke angående toget eller sine medreisende.

§ 16. Vognføreren må ikke av de reisende forstyrres ved snakk eller henvendelser som ikke er foranlediget ved fare eller på annen måte synes nødvendig. Heller ikke må vognføreren generes av de reisende i sine bevegelser til vognens manøvrering.

§ 17. Det påhviler fører og konduktør å lukke vognenes plattformer ved togets igangsettelse. Så lenge toget er i bevegelse, må dørene ikke åpnes av passasjerene. Av- og påstigning under fart er strengt forbudt. Overtredelse herav kan i tilfelle rettslig påtales.

§ 18. Røkning tillates ikke i vognene undtagen på plattformene og i de som røkekupeer betegnede avdelinger.

§ 19. Ingen må under vognens gang lute sig ut av vognen, stikke hodet gjennom vinduet eller stå på stigbrettene. Vinduene skal som regel holdes lukket.

22 novbr.

§ 20. Ingen må søke å efterligne banens signaler eller foreta sig annet som kan forårsake unødige stansninger eller uhell.

§ 21. Beskadiger nogen banens vogner eller innretninger, må vedkommende, før vognen eller stasjonen forlates, betale erstatning for skaden eller yde sikkerhet for senere betaling. Nektet dette motvillig, vil straffansvar bli gjort gjeldende.

§ 22. Nektet nogen av passasjerene å rette sig efter de gjeldende bestemmelser eller ta hensyn til henvendelser fra vognbetjeningen, kan vedkommende bortvises fra vognen ved næste stoppested — uten rett til å få betalte billett-penger tilbake.

§ 23. Enhver passasjer må selv sørge for, at han på stasjon, hvor tog krysser eller hvorfra tog avgår i forskjellige retninger, kommer i det riktige tog, så vel som for, at han forlater toget ved sitt bestemmelsessted.

§ 24. Passasjer, som ved feiltagelse forlater toget ved annen holdeplass enn den hans billett lyder på, har, hvis han forlater toget før tiden, ikke krav på tilbakebetaling av nogen del av frakten. Medfølger han toget lenger enn til den holdeplass hans billett lyder på, må han for tilleggsbillett betale kostendet av en enkeltbillett mellom denne holdeplass og den hvor han forlater toget.

Såfremt sesongkort, rabattkort eller hefter, som presenteres konduktøren som reiselegitimasjon, ikke er gyldig for tilfellet, har vedkommende passasjer å betale to enkeltbilletter mellom banens endestasjoner. I gjentakelsestilfelle kan derhos banens driftsbestyrer efter innberetning fra vedkommende konduktør inndra uten betaling det fremviste sesongkort, rabattkort eller hefte, hvis det ikke må antas at fremvisningen skyldes en ufrivillig feiltagelse av den reisende.

Hvis kort eller hefte lydende på navn, benyttes av en annen enn den til hvem det er utstedt, kan det av konduktøren straks fratas vedkommende. Likeledes kan et fremvist kort, hvis gyldighetsfrist er utløpet, straks fratas vedkommende av konduktøren.

§ 25. For forsinket avgang eller ankomst av togene erlegges i intet tilfelle erstatning.

§ 26. For fart innen byens grenser gjelder de for enhver tid for Oslo utferdigede regler for sporveidsdrift.¹⁾

Befordring av reisegods.

§ 27. Passasjerene har ikke rett til å medta i personvognen mere reisegods, enn de med bekvemmelighet kan anbringe under sin benkeplass eller ha i fanget. Sprengstoff

¹⁾ Gjelder foreløbig ikke.

kan alene medtas som reisegods, når vekt og emballasje op- 22 novbr.
 fyller de i plakat av 16 september 1871 § 9, siste passus,
 gitte bestemmelser. Sprengstoff må ikke medtas i kupéene.

For gods, som medtas i vognen, overtar banen intet ansvar.

§ 28. Gjenstander (pakker, kurver eller lignende), som ved sin form, slett lukt eller smussig beskaffenhet kan genere passasjerene, kan ikke medtas i personvogner.

§ 29. For befordring av sportsgjenstander som ski, kjelker, styrestenger etc. gjelder særegne bestemmelser, som til enhver tid fastsettes av direksjonen. Passasjerer kan kun gjøre krav på befordring av sådanne gjenstander, forsåvidt derved ikke banens og passasjerenes sikkerhet bringes i fare.

Om funne og uavhentede gjenstander.

§ 30. Reisegods og andre gjenstander som finnes efterlatt i banens vogner eller på dens område, opbevares «på nærmere angitt sted», hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av når og hvor de er funnet.

§ 31. Når vedkommende melder sig og legitimerer sin rett, kan det funne eller uavhentede utleveres mot godtgjørelse av frakt og andre påløpne utgifter.

§ 32. Hvis vedkommende ikke melder sig innen 2 måneder, utstedes fornøden kunngjørelse i offentlige aviser. Hvad der ikke er tilbakefordret innen 1 år efter kunngjørelsen, tilhører banen og kan selges til inntekt for denne.

§ 33. Levende dyr eller gjenstander hvis verdi ikke gir sikkerhet for påløpne omkostninger, eller som lett er utsatt for å bederves, eller som kan foranledige skade, forbeholder banen sig rett til straks å la selge på vedkommendes gevinst eller tap, eller om det finnes nødvendig å la tilintetgjøre uten erstatning til vedkommende.

§ 34. For overtredelse av dette reglement og andre gitte bestemmelser vedkommende banen, kan vedkommende bli saksøkt og straffet efter loven.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 novbr.

I henhold til § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 samt bemyndigelse gitt ved Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 66 i brandloven av 15 august 1908, opheves Hemnesbergets brand- og bygningskommune, Nordland fylke.

Bygningsloven og brandloven blir fremdeles gjeldende for det område som har vært omfattet av brand- og bygningskommunen.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.